

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 886/2025
14.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и окривљеног ББ, адвоката Мирослава Дмитривића и браниоца окривљеног АА адвоката Мирослава Лепојевића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу 1К-23/24 од 15.10.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 55/25 од 25.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 14.10.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЈУ СЕ, као основани захтеви за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Мирослава Дмитривића и браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Лепојевића, па се укидају пресуде Вишег суда у Крагујевцу 1К-23/24 од 15.10.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 55/25 од 25.03.2025. године и предмет **ВРАЋА** Вишем суду у Крагујевцу на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу 1К-23/24 од 15.10.2024. године оглашени су кривим окривљени АА и ББ, да су извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и осуђени су на казне затвора у трајању од по 3 године и 2 месеца, у које им се урачунава време проведено у притвору од 17.06.2021. године до 10.02.2022. године. Према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета ближе наведених у изреци првостепене пресуде и одлучено је о трошковима кривичног поступка, како је то ближе наведено у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-55/25 од 25.03.2025. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у

Крагујевцу и бранилаца окривљених АА и ББ и пресуда Вишег суда у Крагујевцу 1К.23/24 од 15.10.2024. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости благовремено су поднели:

- бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Мирослав Дмитровић због разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање, с тим да се поступак спроведе пред потпуно измењеним саставом већа или да побијане пресуде преиначи и окривљене ослободи од оптужбе да су извршили кривично дело које им је стављено на терет;

- бранилац окривљеног АА, адвокат Мирослав Лепојевић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и тачка 8) Законика о кривичном поступку са предлогом да Врховни суд укине другостепену пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање по жалби, или да побијане пресуде преиначи и окривљеног АА ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, те након оцене навода изнетих у захтевима нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених су основани.

Указујући на битну повреду из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП браниоци у поднетим захтевима за заштиту законитости наводе да се побијане пресуде заснивају на прегледаном видео запису означеним као МАН00325-1 и МVI-0388-1, насталим на основу предузимања посебне доказне радње тајно праћење и снимање, а који су незаконити јер је незаконита наредба Вишег суда у Крагујевцу Стр.Кри. 16/21 од 23.04.2021. године, донета на основу необразложеног предлога Вишег јавног тужилаштва у Крагујевцу Стр.Пов.бр. 16/21 од 22.04.2021. године, на основу које су одређене и спровођене ове посебне доказне радње и то из разлога што наведена наредба не садржи разлоге у смислу члана 172. став 2. ЗКП на којима се заснива сумња да су окривљени извршили или да припремају извршење неког кривичног дела из члана 162. ЗКП, те у истој нису наведени разлози који оправдавају примену ове посебне радње у односу на учињено, односно припремано кривично дело и због чега се прикупљање доказа не би могло остварити неком блажом мером.

По налажењу Врховног суда основано се у поднетим захтевима за заштиту законитости указује да је побијаним правноснажним пресудама на штету окривљених учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1 ЗКП.

Одредбом члана 171. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да, ако су испуњени услови из члана 161. став 1. и 2. овог законика, на образложен предлог јавног тужиоца суд може одредити тајно праћење и снимање осумњиченог ради откривања контакта или комуникације осумњиченог на јавним местима и местима на којима је приступ ограничен или у просторијама, осим у стану.

Одредбом члана 172. ставом 1. ЗКП прописано је да посебну доказну радњу из члана 171. овог законика одређује судија за претходни поступак образложеном наредбом. У ставу 2. прописано је да наредба из става 1. овог члана садржи податке о осумњиченом, законски назив кривичног дела, разлоге на којима се заснива сумња, означавање просторије, места или превозног средства, овлашћење за улазак и постављање техничких уређаја за снимање, начин спровођења, обим и трајање посебне доказне радње.

Одредбом члана 161. став 1. ЗКП, прописано је да се посебне доказне радње могу одредити према лицу за које постоји основ сумње да је учинио кривично дело из члана 162. овог законика, а на други начин се не могу прикупити докази за кривично гоњење или би њихово прикупљање било знатно отежано.

Из списка предмета произлази да је у наредбама Вишег суда у Крагујевцу Стр.Кри. 16/21 од 25.01.2021. године, Стр.Кри.106/21 од 25.03.2021. године и Стр.Кри.16/21 од 23.04.2021. године констатовано да је због постојања основане сумње да врши кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1 Кривичног законика, према АА наређена примена посебних доказних радњи тајног надзора и снимања комуникација, наведени су апарати на којима ће се извршити инсталирање одговарајућег софтверског пакета, дужина трајања мере и коме је поверено извршење наредбе. У образложењу наредби је само констатовано да је судији за претходни поступак достављен образложен предлог за доношење наредбе и да је суд извршио увид у списе предмета ВЈТ у Крагујевцу Стр.пов. 16/21 и утврдио да је предлог из наредбе основан и на закону заснован, позивајући се приликом одлучивања на одредбе члана 166.,167.,168.,171.,172. и 173. ЗКП.

Међутим, имајући у виду наведено, наведене наредбе не садрже чињенице и доказе из којих произлази основ сумње да је окривљени АА извршио или да припрема извршење кривичног дела из члана 246. став 1. Кривичног законика, нити садрже, у смислу члана 161. ЗКП, чињенице које указују да се на други начин не могу прикупити докази за кривично гоњење или би њихово прикупљање било отежано, односно о неопходности примене ове посебне доказне радње.

Сходно напред наведеном, због учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на штету окривљених, Врховни суд је усвојио као основане захтеве за заштиту законитости бранилаца окривљених и на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укинуо побијане правноснажне пресуде Вишег суда у Крагујевцу 1К-23/24 од 15.10.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 55/25 од 25.03.2025. године, те предмет вратио Вишем суду у Крагујевцу на поновно суђење, у смислу разлога изнетих у овој пресуди.

У поновном поступку суд ће приликом одлучивања имати у виду примедбе ове пресуде, те ће поступити по истима и најпре отклонити повреду одредбе кривичног поступка на коју му је указано, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић,с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић